

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení čl. 85 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, zkresení důkazů a porušení práva SRB na spravedlivý proces.

Jako první důvod SRB uvádí, že Tribunál nesprávně vyložil a použil čl. 85 odst. 3 svého jednacího řádu tím, že rozhodl, že SRB své rozhodnutí ze dne 11. dubna 2017 o výpočtu příspěvků předem na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2017/05) (napadené rozhodnutí) řádně neautentizoval, protože důkazy týkající se řádné autentizace tohoto rozhodnutí, které na jednání předložil SRB, byly nepřijatelné. SRB v této souvislosti zaprvé uvádí, že bylo odůvodněné předložit důkazy o řádné autentizaci rozhodnutí SRB na jednání, protože otázka chybějící autentizace před tím nebyla ani předmětem písemné části řízení, ani se jí nezabývala organizační procesní opatření nebo usnesení Tribunálu týkající se dokazování. SRB zadruhé uvádí, že Tribunál zkrasnil důkazy, které mu byly předloženy, jejich nezohledněním, jakož i konstatováním, že i kdyby byly přípustné, jsou nepodložené. Tribunál krom toho svým konstatováním, že důkazy v každém případě nedokazují neoddělitelné spojení mezi průvodním listem podepsaným předsedkyní SRB a přílohou, nezohlednil referenční číslo uvedené na průvodním listu, kterým je tento průvodní list neoddělitelně spojen s elektronickým spisem, který zase obsahuje napadené rozhodnutí a jeho přílohu. SRB zatřetí uvádí, že Tribunál porušil jeho právo na spravedlivý proces tím, že bod týkající se chybějící autentizace nevedl před jednáním, že nepřijal nabídku SRB předložit další důkazy, a že SRB nikdy neupozornil, že důkazy nepovažuje za dostatečné.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení článku 296 SFEU

Jako druhý důvod SRB dále uvádí, že Tribunál překročil rámec požadavků uvedených v článku 296 SFEU a článku 47 Listiny základních práv, když konstatoval, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno, jelikož Hypo Vorarlberg Bank nemohla v plném rozsahu ověřit správnost výpočtu v něm obsaženého. Tribunálu se nepodařilo uvést tyto požadavky do souladu s povinností zachovávat důvěrnost podle článku 339 SFEU, který mimořádně není v napadeném rozsudku zmíněn, jakož i s dalšími zásadami unijního práva. Nařízení (EU) 2015/63⁽¹⁾, na němž spočívá výpočet příspěvků a jehož platnost Hypo Vorarlberg Bank také nenapadá, vytvořilo přiměřenou vyváženost mezi zásadami transparentnosti, povinností ochránit obchodní tajemství a dalšími cíli sledovanými tímto nařízením, jako je zejména dosažení určité cílové úrovně příspěvků na financování Jednotného fondu pro řešení krizí a zajištění výběru příspěvků od všech relevantních institucí spravedlivým a přiměřeným způsobem. SRB má za to, že, pokud jde o odůvodnění napadeného rozhodnutí, tento právní rámec řádně dodržel, čímž splnil povinnost řádného odůvodnění napadeného rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2020 Jednotným výborem pro řešení krizí proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve věci T-420/17, Portigon AG v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc C-664/20 P)

(2021/C 44/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB) (zástupci: P.A. Messina, J. Kerlin., zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem, F. Louisem, P. Gey, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Portigon AG, Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Jednotný výbor pro řešení krizí (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 23. září 2020 ve věci *Portigon v. Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)* (T-420/17, EU:T:2020:438);
2. zamítl žalobu na neplatnost;
3. uložil odpůrkyni v řízení o kasačním opravném prostředku náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení čl. 85 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, zkreslení důkazů a porušení práva SRB na spravedlivý proces.

Jako první důvod SRB uvádí, že Tribunál nesprávně vyložil a použil čl. 85 odst. 3 svého jednacího řádu tím, že rozhodl, že SRB své rozhodnutí ze dne 11. dubna 2017 o výpočtu příspěvků předem na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2017/05) řádně neautentizoval, protože důkazy týkající se řádné autentizace tohoto rozhodnutí, které na jednání předložil SRB, byly považovány za nepřijatelné. SRB v této souvislosti zaprvé uvádí, že bylo opodstatněné předložit důkazy o řádné autentizaci uvedeného rozhodnutí na jednání, protože otázka chybějící autentizace před tím nebyla ani předmětem písemné části řízení, ani se jí nezabývala organizační procesní opatření nebo usnesení Tribunálu týkající se dokazování. SRB zadruhé uvádí, že Tribunál zkreslil důkazy, které mu byly předloženy, jejich nezohledněním, jakož i konstatováním, že i kdyby byly přípustné, jsou nepodložené. Tribunál krom toho svým konstatováním, že důkazy v každém případě nedokazují neoddělitelné spojení mezi průvodním listem podepsaným předsedkyní SRB a přílohou napadeného rozhodnutí, nezohlednil referenční číslo uvedené na průvodním listu, kterým je tento průvodní list neoddělitelně spojen s elektronickým spisem, který zase obsahuje napadené rozhodnutí a jeho přílohu. SRB zatřetí uvádí, že Tribunál porušil jeho právo na spravedlivý proces tím, že bod týkající se chybějící autentizace nevedl před jednáním, že nepřijal nabídku SRB předložit další důkazy, a že SRB nikdy neupozornil, že důkazy nepovažuje za dostatečné.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení článku 296 SFEU

Jako druhý důvod SRB dále uvádí, že Tribunál překročil rámec požadavků uvedených v článku 296 SFEU a článku 47 Listiny základních práv, když konstatoval, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno, jelikož *Portigon* nemohla v plném rozsahu ověřit správnost výpočtu v něm obsaženého. Tribunálu se nepodařilo uvést tyto požadavky do souladu s povinností zachovávat důvěrnost podle článku 339 SFEU, který mimochodem není v napadeném rozsudku zmíněn, jakož i s dalšími zásadami unijního práva. Nařízení (EU) 2015/63⁽¹⁾, na němž spočívá výpočet příspěvků a jehož platnost *Portigon* také nenapadá, vytvořilo přiměřenou vyváženost mezi zásadami transparentnosti, povinností ochránit obchodní tajemství a dalšími cíli sledovanými tímto nařízením, jako je zejména dosažení určité cílové úrovně příspěvků na financování Jednotného fondu pro řešení krizí a zajištění výběru příspěvků od všech relevantních institucí spravedlivým a přiměřeným způsobem. SRB má za to, že, pokud jde o odůvodnění napadeného rozhodnutí, tento právní rámec řádně dodržel, čímž splnil povinnost řádného odůvodnění napadeného rozhodnutí.

(1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).